

Sygn. akt II C 164/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 roku w Łodzi

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko J. G.

o zapłatę

1. uchyla swój nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 grudnia 2012 roku sygn. akt II Nc 221/12;
2. oddala powództwo;
3. obciąża powoda kwotą 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem zwrotu wydatków na biegłego, poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa, płatną na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi;
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 9.174,60 (dziewięć tysięcy sto siedemdziesiąt cztery 60/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 7.200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II C 164/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 listopada 2012 roku, skierowanym przeciwko J. G., powód A. D. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwany J. G. ma zapłacić powodowi A. D. kwotę 300.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi w podwójnej wysokości płatnymi od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia zapłaty, kosztami sądowymi oraz kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, a w przypadku złożenia przez pozwanego sprzeciwu lub zarzutów – o utrzymanie w mocy wydanego nakazu zapłaty o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona pozwem kwota stanowi świadczenie, do którego pozwany jest zobowiązany na podstawie umowy pożyczki zawartej między stronami w dniu 11 października 2011 roku.

(pozew, k. 2 – 3)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 grudnia 2012 roku, sygn. akt II Nc 221/12, Sąd Okręgowy w Łodzi nakazał pozwanemu J. G. aby zapłacił powodowi A. D. kwotę 300.000 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości podwójnych odsetek ustawowych od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 10.967 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 złotych w terminie dwóch

tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłaty w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłaty albo wniósł w tym samym terminie do tutejszego Sądu zarzuty.

(nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, k. 9)

W dniu 21 grudnia 2012 roku pozwany wniósł od wskazanego powyżej nakazu zapłaty zarzuty. Pozwany podniósł, że nie zawierał umowy pożyczki, na którą powód wskazuje w pozwie. W związku z powyższym wniósł o uchylenie nakazu zapłaty, oddalenie powództwa i przyznanie pozwanemu od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Jednocześnie pozwany wniósł o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

(zarzuty, k. 12)

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty z dnia 7 grudnia 2012 roku sygn. akt II Nc 221/12.

(postanowienie, k. 26)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód dysponuje dokumentem składającym się z dwóch stron zadrukowanych jednostronnie z odręcznie dopisanymi fragmentami treści. Dokument zatytułowany jest „Umowa pożyczki” i zawiera następującą treść:

„Zawarta pomiędzy A. D. dow. osobisty (...). K. ul. (...) PESEL (...) – w dniu 11.10.2011, zwanym w treści umowy Pożyczkodawcą a J. G. dow. osobisty (...) PESEL (...) NIP (...) zam. (...) ul. (...), zwanym w treści umowy Pożyczkobiorcą o następującej treści

§ 1 Przedmiotem umowy jest udzielenie pożyczki pieniężnej w kwocie 300000,00 (słownie trzysta tysięcy złotych)

§ 2 Pożyczkodawca przekazuje Pożyczkobiorcy wymienioną sumę pieniężną której odbiór Pożyczkobiorca kwituje poprzez podpisanie umowy.

§ 3 Pożyczkobiorca zobowiązuje się do jednorazowego zwrotu pełnej kwoty pożyczki do rąk Pożyczkodawcy w terminie do dnia 20.11 roku 2012

§ 4 W przypadku zwłoki w zwrocie pożyczki Pożyczkobiorca zapłaci za każdy dzień zwłoki odsetki ustawowe w podwójnej wysokości

§ 5 Pożyczka jest nieoprocentowana

§ 6 W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

§ 7 Wszelkie wydatki związane z zawarciem umowy obciążają pożyczkobiorcę J. G.

§ 8 Zmiany niniejszej umowy wymagają zachowania pod rygorem nieważności formy pisemnej

§ 9 Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron”.

Pod dokumentem wskazanej powyżej treści widnieją dwa podpisy: podpis oznaczony jako podpis pożyczkobiorcy (...) oraz podpis oznaczony jako podpis pożyczkodawcy (...). Pod podpisem (...) znajduje się nadrukowany napis „współmałżonek”.

(pismo, k. 7 – 8)

Podpis o treści „J. G. na dokumencie opisanym powyżej nakreślił J. G..

(opinia biegłego z zakresu kryminalistycznych badań pisma i dokumentów – pisma ręcznego, podpisów, pieczętek i druków M. H., k. 70)

Widniejący na przedmiotowym dokumencie element drukowany o treści „współmałżonek” został naniesiony jako wtórny do istniejącego już podpisu ręcznego o treści „J. G.”.

(opinia Centrum (...) sp. z o.o. w W. wraz z ustną opinią uzupełniającą, k. 113, protokół rozprawy z dnia 6 maja 2014 roku od 3 min. 33 sek. do 9 min. 43 sek.)

Pozwany legitymuje się dowodem osobistym seria (...) wydanym przez Burmistrza Gminy i Miasta P. w dniu 15 lutego 2011 roku.

(okoliczność bezsporna, nadto kserokopia dowodu osobistego pozwanego, k. 23)

W dniu 11 października 2011 roku pozwany J. G., w godzinach od 9.00 do 13.15 brał udział w posiedzeniu zespołu ds. budowy Chłodni w O..

(protokół zebrania, k. 51, lista obecności, k. 53)

Powód i pozwany dokonywali transakcji związanych z zakupem samochodu L.. Pozwany pożyczał pieniądze od W. P.. W. P. pozostawał w relacjach biznesowych z powodem, mieli wspólne biuro.

(okoliczności bezsporne)

Sąd, postanowieniem z dnia 6 maja 2014 roku, oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wiedzy w zakresie pieniędzy – pracownika Mennicy Polskiej na okoliczność ustalenia czy kwota 300.000 złotych jest w stanie zmieścić się do schowka samochodu M. (...); o dopuszczenie dowodu z opinii Politechniki (...) na okoliczność ustalenia wieku papieru, na którym został naniesiony podpis oraz nadruk umowy pożyczki oraz wniosku o zwrócenie się do operatora sieci komórkowej. Sąd doszedł do przekonania, że zgłoszone wnioski dowodowe są spóźnione, a nadto okoliczność sporne co do złożenia podpisu przez pozwanego na kartce, na której nadrukowano treść umowy oraz co do kolejności, wedle której następowało składanie podpisu i drukowanie tekstu umowy, zostały już dostatecznie wyjaśnione i zbędne byłoby – na potrzeby niniejszego postępowania – ustalanie wieku papieru.

Ustalając powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka B. O.. Świadek zeznawała, że pracując jako księgowa dla powoda przygotowywała szablon umowy, a następnie ręcznie uzupełniała danymi, przy czym czyniła to przed naniesieniem podpisów pod umowę. Twierdzenia świadka pozostają w sprzeczności z wnioskami Centrum (...) sp. z o.o. w W., zgodnie z którymi podpis na dokumencie (...) został naniesiony przed wydrukowaniem tekstu. Powyższa sprzeczność, w ocenie Sądu, podważa wiarygodność zeznań świadka w całości.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka W. P.. Świadek jest twierdził, że w trakcie spotkania została podpisana umowa pożyczki. Tymczasem – jak wskazano powyżej, nie ulega wątpliwości, że pozwany nie złożył podpisu pod przygotowaną umową pożyczki tylko na czystej kartce papieru – przed jej zadrukowaniem.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka J. W., który nie był w stanie podać szczegółów spotkania, podczas którego miała zostać udzielona przedmiotowa pożyczka, a nadto twierdził, że nie był obecny w czasie rzekomego przekazywania pieniędzy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie dochodzone pozwem powód wywodzi ze stosunku zobowiązaniowego – umowy pożyczki, jaka miała być zawarta między stronami w dniu 11 października 2011 roku.

W myśl przepisu art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie zaś z § 2 k.c. umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Spór między stronami dotyczył podstawy faktycznej zgłoszonego żądania – pozwany zaprzeczał, by zawierał z powodem wskazaną umowę pożyczki.

Powód – na poparcie swych twierdzeń – przedstawił umowę, jaka miała zostać zawarta między stronami. Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie doprowadziło do ustalenia, że co prawda pozwany złożył podpis na kartce papieru, na której wydrukowano treść rzekomej umowy, jednak podpis ten złożono uprzednio – przed wydrukowaniem tekstu. Powyższe oznacza, że powód złożył podpis in blanco. Jednocześnie powód nie wykazał, by istniało między stronami porozumienie, według którego powód składając podpis w tej formie upoważnił pozwanego do wypełnienia oświadczenia o treści objętej przedmiotowym dokumentem.

Wiarygodność przedłożonego dokumentu pozostaje wątpliwa również z tej przyczyny, że w jego treści wskazano niewłaściwy numer dowodu osobistego pozwanego. Powód już niemal osiem miesięcy przed dniem, w którym – według twierdzeń powoda – miała być zawarta umowa pożyczki, posługiwał się dowodem osobistym o numerze odmiennym od wskazanego w treści umowy. Nadto w dniu wskazanym przez powoda jako dzień zawarcia umowy, powód brał udział w posiedzeniu zespołu ds. budowy Chłodni w O..

Nie ulega wątpliwości, że powód i pozwany pozostawali w relacjach wynikających z zawieranych transakcji o zróżnicowanym charakterze, które obejmowały m.in. umowę sprzedaży samochodu. Pozwany zawierał umowy pożyczki z W. P., z którym współpracował również powód. Powyższe jednak nie stanowi podstawy dla ustalenia, że doszło do zawarcia umowy o treści przedłożonej przez powoda.

Ostatecznie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostawały okoliczności, czy do schowka pozwanego mieści się 300.000 złotych oraz czy powód i pozwany pozostawali w kontakcie telefonicznym. Sąd ustalił bowiem w sposób jednoznaczny, że pozwany nie podpisał umowy pożyczki w treści przedłożonej w niniejszej sprawie, choć przekazał powodowi kartkę z podpisem nakreślonym in blanco.

Mając na uwadze powyższe Sąd – w punkcie pierwszym wyroku – uchylił swój nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 grudnia 2012 roku sygn. akt II Nc 221/12 i w punkcie drugim wyroku oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. Powód przegrał proces w całości, a zatem zasadne było obciążenie go w całości kosztami procesu. W świetle powyższego, Sąd – w punkcie trzecim wyroku – obciążył powoda kwotą 1.000 złotych tytułem zwrotu wydatków na biegłego, poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa, płatną na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi, zaś w punkcie czwartym wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 9.174,60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 7.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Koszty zastępstwa procesowego ustalone zostały na poziomie jednej stawki minimalnej (7200 złotych) na podstawie § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 – tekst jedn.).